

יחזקאל אותם המתים, אותו [זמן] העמיד רוח, אף על גב שהיה מארבע רוחות, לא ירד לקימם בקייום, אלא להראות שעתיד הקדוש ברוך הוא להחיות מתים באותה צורה ולקימם ברוח שנכללה בצורה זו.

ואף על גב שחזרו העצמות באותה שעה כמו שהיה, הקדוש ברוך הוא רצה להראות לכל העולם שהוא עתיד להחיות מתים [מה כתוב? (ישעיה כו) ויהי מקד נבלתי וקומנו, על זה אותה רוח ששתדה לרדת בהם צדיקים] (נ"א ועל דא ההוא רוחא דזמין לנחתא בהו בצדיקנא. מה כתיב מארבע רוחות באי הרוח, רוח שנכללה בארבע), משום שהקדוש ברוך הוא עתיד לקיים אותם קיום שלם בעולם פראוי, ואותם שהשתדלו בתורה בעולם הזה, היא עומדת על האדם ונעשית סגוריה לפני הקדוש ברוך הוא.

רבי שמעון אמר, כל אותם דברי תורה וכל אותה תורה שהשתדל בה האדם בעולם הזה, אותם דברים ואותה תורה עומדים לפני הקדוש ברוך הוא, ואומרת לפניו, והיא מרימה קולות ולא שוכנת, ולאותו זמן היא תשיח ותאמר כפי שהתדבק בה האדם והשתדל בה בעולם הזה, ועל זה הם יקומו בקיום שלם לחיי עולם, כמו שאמרנו, ומשום כך (הושע יד) פי ישרים דרכי ה' וצדיקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם.

רבי חייא פתח ואמר, (שמואל א-ב) ועלי זקן מאד ושמע את כל אשר יעשון בניו לכל ישראל ואת אשר ישכבן את הנשים הצבאות הצבאות פתח אהל מועד. וכי יעלה על דעתך שכהני ה' יעשו מעשה זה, והרי מקדם לכהן נאמר ופרשה תורה אותו החטא שלהם,

על ידא דחזקאל אינון מתייא, ההוא (זמני דאחא) רוחא אף על גב דהיה מארבע רוחייא, לא נחית לקיימא לון בקיומא, אלא לאחזאה דזמין קדשא בריך הוא לאחייא מתייא בההוא גוונא ולקיימא לון ברוחא (דף קעו ע"א) דאתפליל בהאי גוונא.

ואף על גב דאהדרו גרמין בההיא שעתא קמה דהיה. קדשא בריך הוא בעא לאחזאה לכל עלמא דאיהו זמין לאחייא מתייא (מה כתיב, (ישעיה כו) ויהי מקד נבלתי וקומנו. על דא ההוא רוחא דזמין לנחתא בהו בצדיקנא) (נ"א ועל דא ההוא רוחא דזמין לנחתא בהו בצדיקנא. מה כתיב מארבע רוחות באי הרוח, רוחא דאתפלילת בארבע), בגין דקדשא בריך הוא זמין לקיימא להו קיומא שלים בעלמא כדקא יאות. ואינון דאשתדלו באורייתא בהאי עלמא, היא קיימא עליה דבר נש ואתעבידת סגוריא קמי דקודשא בריך הוא.

רבי שמעון אמר, כל אינון מלין דאורייתא וכל ההיא אורייתא דאשתדל בה בר נש בהאי עלמא, אינון מלין וההיא אורייתא קיימא קמי קדשא בריך הוא ואמרת קמיה והיא ארימת קלין ולא אשתככת. ולההוא זמנא איהי תשיח ותימא כפום דאתדבק בר נש ואשתדל בהאי עלמא, ועל דא אינון יקומו בקיומא שלים לחיי עלמא כדקאמרן. ובגין כך (הושע יד) פי ישרים דרכי יי וצדיקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם.

רבי חייא פתח ואמר, (שמואל א ב) ועלי זקן מאד ושמע את כל אשר יעשון בניו לכל ישראל ואת אשר ישכבן את הנשים הצבאות פתח אהל מועד. וכי סלקא דעתך דכהני יי דיעבדון עבידתא דא. והא מקדמת דנא אתמר ופרישת אורייתא ההוא חובא

דְּלֵהוּן דְּכְתִיב, (שמואל א ב) **כִּי נֶאֱצוּ הָאֲנָשִׁים אֶת מִנְחַת יי. וְכָתִיב וּמִשְׁפֹּט הַכֹּהֲנִים מֵאֵת הָעַם כֹּל אִישׁ זִבְחַ זִבְחַ וְגו'.** וְכָתִיב גַּם בְּטָרָם יִקְטְרוּן אֶת הַחֶלֶב וּבָא נַעַר הַכֹּהֵן וְאָמַר לְאִישׁ הַזִּבְחַ תְּנֵה בְּשָׂר לְצִלוֹת לַכֹּהֵן וְגו'. וְכָתִיב וְאָמַר לוֹ כִּי עֲתָה תִתֵּן וְאִם לֹא לְקַחְתִּי בְּחֻזְקָה. וְעַל דָּא וַתְּהִי חֲטָאת הַנְּעָרִים גְּדֻלָּה מְאֹד וְגו'. וְכֹל דָּא לֹא הוּוּ נְטֻלִין אֱלָא מְאִינוּן חוּלְקִין דְּהוּוּ לְהוּ לְכַהֲנֵי לְמִיכַל מְנִיָּה, וְעַל דְּהוּוּ קָלִיל קָרְבָּנָא בְּעִינֵיהוּ אֲתַעֲנָשׁוּ. וְהָכָא אָמַר אֵת אֲשֶׁר יִשְׁכְּבֵן אֶת הַנָּשִׁים הַצְּבָאוֹת. אֲלֵא חֶס וְשְׁלוֹם דְּהוּוּ עֲבָדוּ עֲבִירָה דָּא, כֹּל שְׁפִן בְּאַתְרָא קְדִישָׁא הֵהוּא, דְּלֹא יִקּוּמוּן כֹּל יִשְׂרָאֵל וְיִקְטְלוּן לְהוּן. אֱלֵא בְּגִין דְּהוּוּ מְעַכְבֵי לֹון לְאֲעֵלָא לְמַקְדָּשָׁא, וּמְחָאן בִּידְהוּן דְּלֹא לְאֲעֵלָא לְמַצְלֵי צְלוֹתָא עַד דְּקוּרְבָּנָא אֲתַעֲבִידוּ בְּגִין דְּאִינוּן לֹא מֵיִתִּין קָרְבָּנִין לְמִיטְל חוּלְקָא מְנִיָּהוּ, וּבְגִין כֶּךָ מְעַכְבֵין לֹון. וּבְגִין כֶּךָ אִינוּן נָשִׁים הוּוּ בְּעָאן מְנִיָּהוּ לְאֲעֵלָא תַּמָּן. וְעַל דָּא כְּתִיב אֵת אֲשֶׁר יִשְׁכְּבוּן אֶת הַנָּשִׁים, דְּמְעַכְבֵי לֹון כְּדַקְאֲמָרֵן. בְּגוּזָא דָּא וַיִּשְׁכַּב אֶת בִּלְהָה. חֶס וְשְׁלוֹם דְּאִיהוּ שְׁכַב עִמָּה, אֱלֵא בְּגִין דְּעַכְב לָה לְשִׁמְשָׁא בְּאֲבוּי שְׁמוּשָׁא דְּמִצְוָה, וְדָא הוּא בְּלִבּוּלָא דְּעֶרְסָא. וְעַבְד לְקָבִיל שְׁכִינְתָּא עֲבִידְתָּא דָּא, דְּבִכַל אֲתַר דְּשְׁמוּשָׁא דְּמִצְוָה אֲשַׁתַּפַּח, שְׁכִינְתָּא שְׂרִיא עַל הֵהוּא אֲתַר וְאֲשַׁתַּפַּח תַּמָּן. וּמֵאֵן דְּגָרִים לְעַכְבָּא שְׁמוּשָׁא דְּמִצְוָה גָרִים דִּיסְתַּלַּק שְׁכִינְתָּא מְעַלְמָא. וְעַל דָּא כְּתִיב (בראשית מט) **כִּי עָלִית מִשְׁכְּבֵי אָבִיךָ אֶז חֲלַלְתָּ יְצוּעֵי עֲלָה. וּבְגִין דָּא כְּתִיב, וַיִּשְׁכַּב אֵת בִּלְהָה פִּלְגַּשׁ אָבִיו וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל וַיִּהְיוּ בְנֵי יַעֲקֹב שָׂנִים עָשָׂר. כְּלָהוּ הוּוּ**

שְׁכָתוּב (שם) **כִּי נֶאֱצוּ הָאֲנָשִׁים אֶת מִנְחַת ה', וְכָתוּב וּמִשְׁפֹּט הַכֹּהֲנִים מֵאֵת הָעַם כֹּל אִישׁ זִבְחַ זִבְחַ וְגו', וְכָתוּב גַּם בְּטָרָם יִקְטְרוּן אֶת הַחֶלֶב וּבָא נַעַר הַכֹּהֵן וְאָמַר לְאִישׁ הַזִּבְחַ תְּנֵה בְּשָׂר לְצִלוֹת לַכֹּהֵן וְגו', וְכָתוּב וְאָמַר לוֹ כִּי עֲתָה תִתֵּן וְאִם לֹא לְקַחְתִּי בְּחֻזְקָה, וְעַל זֶה וַתְּהִי חֲטָאת הַנְּעָרִים גְּדֻלָּה מְאֹד וְגו', וְכֹל זֶה לֹא הָיוּ נְטֻלִים אֱלָא מֵאוֹתָם חֻלְקִים שְׁהָיוּ לַכֹּהֲנִים לְאָכַל מֵהֶם, וְעַל שְׁהָיָה הַקָּרְבָּן קָלִיל בְּעִינֵיהֶם וְנִעֲשׂוּ, וְכֵאֵן אָמַר אֵת אֲשֶׁר יִשְׁכְּבוּן אֶת הַנָּשִׁים הַצְּבָאוֹת?**

אֲלֵא חֶס וְחִלְלִילָה שְׁהָיוּ עוֹשִׂים עֲבָרָה זו, כֹּל שְׁפִן בְּאוֹתוֹ מְקוּם קְדוּשָׁא, שְׁלֵא יִקּוּמוּ כֹל יִשְׂרָאֵל וַיִּהְרֹגוּ אוֹתָם. אֱלֵא מִשּׁוּם שְׁהָיוּ מְעַכְבִים אוֹתָם לְהַכְּנֵס לְמַקְדָּשׁ וּמוֹחִזִים בִּידְיָהֶם שְׁלֵא לְהַכְּנֵס לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלָּה עַד שְׁהַקָּרְבָּנוֹת נַעֲשׂוּ, מִשּׁוּם שְׁהָן לֹא מְבִיאֹת קָרְבָּנוֹת לְטַל חֶלֶק מֵהֶם, וּמִשּׁוּם כֶּךָ מְעַכְבִים אוֹתָן, וּמִשּׁוּם כֶּךָ אוֹתָן נָשִׁים הָיוּ מְבַקְשׁוֹת מֵהֶם לְהַכְּנֵס לְשֵׁם, וְעַל זֶה כְּתוּב אֵת אֲשֶׁר יִשְׁכְּבוּן אֶת הַנָּשִׁים, שְׁמְעַכְבִים אוֹתָן כְּמוֹ שְׁאֲמָרְנוּ. כְּמוֹ זֶה וַיִּשְׁכַּב אֵת בִּלְהָה. חֶס וְשְׁלוֹם שְׁהוּא שְׁכַב עִמָּה, אֱלֵא מִשּׁוּם שְׁעַכְב אוֹתָהּ לְשִׁמְשׁ עִם אָבִיו שְׁמוּשׁ שֶׁל מִצְוָה, וְזֶה הוּא בְּלִבּוּל הַמְּטָה, וְעֵשָׂה כְּנָגַד הַשְׁכִּינָה הַמְּעֵשָׂה הַזֶּה. שְׁבִכַל מְקוּם שְׁשִׁמוּשׁ מִצְוָה נִמְצָא, שְׁכִינָה שׁוֹרָה עַל אוֹתוֹ מְקוּם וְנִמְצָאת שֵׁם, וּמִי שְׁגוּרָם לְעַכְב שְׁמוּשׁ שֶׁל מִצְוָה, גוּרָם שְׁתַּסְתַּלַּק שְׁכִינָה מִן הָעוֹלָם, וְעַל זֶה כְּתוּב (בראשית מט) **כִּי עָלִית מִשְׁכְּבֵי אָבִיךָ אֶז חֲלַלְתָּ יְצוּעֵי עֲלָה. וּמִשּׁוּם זֶה כְּתוּב וַיִּשְׁכַּב אֵת בִּלְהָה פִּלְגַּשׁ**